

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ Σ. Δ. Γ.

Έχει υποβληθῆ τελευταία στή Βουλὴ τὸ νομοσχέδιο «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων» ποὺ τροποποιεῖ οριστικὰ τὸ νόμο 5733 ποὺ εἶχε ψηφισθῆ τὴν 17 καὶ δυὸ χρόνια ἄλλὰ δὲν κατορθώθηκε ἀκόμα νὰ ἐφαρμοστῆ. Πολλὲς ὀργανώσεις ἐπέβαλαν ὑπομνήματα στὴν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ποὺ δροσίτηκε γιὰ νὰ τὸ μελετήσῃ. Οἱ ἐργατικὲς ποὺ πάντων ὀργανώσεις τοῦ βόσκουν πέρα πολλὰς ἐλλείψεις. Ὁ Σύνδεσμός μας ἐπέβαλε καὶ αὐτὸς τὸ ἀκόλουθο ὑπόμνημα, προτείνοντας μερικὰς τροποποιήσεις, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ τὴς ἀσφαλίσεις γιὰ τὴ μητρότητα.

Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι θὰ θελήσουν οἱ κύριοι βουλευτὲς νὰ τὴς προσέξουν.

Πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν.

Ὁ Σ. Δ. Γ. λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τὸ παρὸν ὑπόμνημα μὲ τὴν ἐλπιδά ὅτι θὰ συζητηθοῦν αἱ ἀπόψεις του, δεδομένου ὅτι ἡ ἐργαζομένη γυναίκα εἶναι ἐνῶς σπουδαιότατος παράγων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ θὰ εἶναι καὶ αὐτὴ ἀσφαλισμένη εἰς τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἐπομένως θὰ πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ἑξίν ἡ γνώμη της.

Τὸ νέον νομοσχέδιον περὶ Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, (τὸ τρίτον κατὰ σειράν) ποὺ συζητεῖ σήμερον ἡ Βουλὴ μεταβάλλει εἰς πλείστα σημεῖα τὸν ἰσχύοντα ἤδη Νόμον 5733.

Ι. Καὶ πρῶτον μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀσφαλιζόμενα πρόσωπα, τὸ νέον νομοσχέδιον ἀποκλείει, πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, τοὺς οἰκοκύριους ὑπηρέτας. Ἡ διάταξις αὐτὴ κυρίως ἀφορᾷ τὰς γυναίκας, ἐφ' ὅσον τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐργαζόμενα πρόσωπα εἶναι συνήθως γυναίκες, προκαλεῖ τὴν ζωντανὴν διαμαρτυρίαν μας. Δὲν εἶναι σπάνια τὰ παραδείγματα ὑπηρετριῶν ποὺ ὑπηρετήσαν 25 ἢ 30 χρόνια καὶ ἀποσύρονται κατὰ τὸ πλῆθος ὑπηρεσίας, λόγῳ ἀνικανότητος, χωρὶς τὴν παραμικρὰν σύνταξιν. Ἐπίσης καὶ ἡ προσωρινὴ νοσηλεία τῆς ὑπηρετίας ἐν περιπτώσει ἀσθενείας σταματᾷ συνήθως ὅταν ἡ ἀσθένεια αὐτὴ εἶναι μακρὰς διαρκείας καὶ πρὸ παντὸς ὅταν πρόκειται περὶ φυματιώσεως, ὅποτε αἱ μικραὶ ἀποταμιεύσεις τῆς ὑπηρετίας δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὴν νοσηλείαν της.

II. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάργησιν τοῦ ἐπίδοματος ἀσθενείας τὴν ὁποῖαν εἰσάγει τὸ νέον νομοσχέδιον, νομίζομεν ὅτι δι' αὐτῆς ὁ θεσμὸς τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων γίνεται δῶρον ἄδωρον. Ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς σήμερον δὲν διαθέτει ἀρκετὰ νοσοκομεῖα ὅπου νὰ περιθάλπονται οἱ ἀσθενοῦντες ἀσφαλισμένοι καὶ νὰ ἔχουν ἐκεῖ τροφὴν καὶ περιποίησιν, θὰ πρέπει κατ' ἀνάγκην αὐτοὶ νὰ νοσηλεύονται κατ' οἶκον. Καὶ ὁ μὲν ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς θὰ τοὺς παρέχει ἱατρικὴν περίθαλψιν καὶ φάρμακα, ἀλλὰ ποῖος θὰ ἀναλάβῃ τὴν συντήρησιν αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των;

Τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι τόσο σοβαρὸν ὥστε ὁ Νόμος θὰ ἔπρεπε μᾶλλον νὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐξουδετερώσῃ τοὺς σοβαροὺς κινδύνους καταχρήσειν παρὰ νάφῃσιν ἀπροστατεύτους τοὺς ἀσφαλισμένους οἱ ὁποῖοι εἶναι πραγματικῶς ἀσθενεῖς. Ἄλλως τε εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ ἐπίδομα ἀσθενείας δὲν δίδονται εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀλλὰ μετὰ πάροδον 3—6 ἡμερῶν, πολιτικὴν τὴν ὁποῖαν θὰ ἠμπαραῖσαν νὰ ἀκολουθήσουσε καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ Ἀσφαλίσεις.

III. Εἰδικῶς θὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλίσεως τῆς μητρότητος. Συμφώνως πρὸς τὴν Δεσφὴν Σύμβασιν τῆς Οὐάσιγκτων, τὴν ὁποῖαν ὑπέγραψε καὶ ἡ Ἑλλὰς (Νόμος 2274 τοῦ 1920) τὰ ἐπίδομα τῆς λοχείας καὶ κωφορίας καταβάλλονται ἀπὸ τὸ Κράτος κατ' ἕλκον τὸ διάστημα τῶν 12 ἐβδομάδων κατὰ τὰς ὁποῖας ἀπαγορεύεται εἰς τὴν ἐπίτοκον διατῶν Νόμου ἡ ἐργασία.

Τὸ νέον νομοσχέδιον ἀπαλλάσσει τὸ Κράτος ἀπὸ τὴν εὐθύνην αὐτὴν ὑποχρέωσιν καὶ ἀναθέτει αὐτὴν εἰς τοὺς ἐργοδότης καὶ τοὺς ἀσφαλισμένους, ἤδη ἀρκετὰ βεβαρημένους ἀπὸ τοὺς ἄλλους κλάδους ἀσφαλίσεως, δηλ. ἀσθενείας, ἀτυχημάτων, γήρατος καὶ θανάτου. Νομίζομεν ὅτι τὸν εἰδικὸν κλάδον ἀσφαλίσεως τῆς μητρότητος θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ ἐξ ἐλοκλήρου τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον δι' ἐτησίαν ἐπιχορηγήσεως, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῇ ἐξέσει τῶν ἀσφαλιστικῶν πιθανότητων, θὰ ἐκάλυπτεν ὅλας τὰς δαπάνας τοῦ κλάδου μητρότητος καὶ δη: 1) Τὴν ἐφ' ἅπαξ ἐπιχορηγήσιν διὰ τὸν τοκετὸν, χρηματικὴν, ἢ παρεχομένην ὑπὸ μορφῆν μαιευτικῆς ἢ ἱατρικῆς βοήθειας. 2) Τὸ ἐπίδομα κωφορίας καὶ λοχείας ἐπὶ 12 ἐβδομάδας. 3) Τὸ ἐπίδομα θηλασμοῦ ἐπὶ 90 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ.

Τὸ ἐπίδομα κωφορίας καὶ λοχείας νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἀνέρχεται εἰς τὰ 100% τοῦ ἡμερομισθίου, δεδομένου ὅτι τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατριῶν εἶναι

χαμηλότερα δηλ. τὰ 80% .. ἐξ αὐτῶν δὲν εἶναι ἀνώ-
τερα τῶν 30 δραχμῶν ἡμερησίως καὶ ἐξ αὐτῶν τὰ
22% φθάνουν μόνον τὰς 10 δραχ. Τὰ ποσὰ αὐτὰ εἶναι
ἤδη ἀνεπαρκῆ διὰ νὰ διατρέψουν ἕνα ὑγιᾶ ἄνθρω-
πον, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ἐπαρκοῦν διὰ μίαν λεχῶ καὶ
τὸ παιδί τῆς κατὰ τὰς κρίσιμους ἡμέρας τῆς λοχείας,
ἀπὸ τὴν καλὴν ἢ κακὴν ἔκβασιν τῶν ἐποίων ἐξαρτᾶ-
ται ἡ ζωὴ αὐτῆς καὶ τοῦ νεογνοῦ. Διὰ τὴν ἐξασφάλι-
σιν τῆς υγείας τῆς νέας γενεᾶς, ἢ ὅποια κατὰ τὰς ἡ-
μέρας αὐτὰς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καλὴν τροφήν τῆς
θηλαζούσης μητρὸς, νομίζομεν ἐπίσης εἶτι τὸ ἐπίδομα
θηλαζούσης πού ἐχορήγει ὁ Νόμος 5733 καὶ πού καταρ-
γεῖται μὲ τὸ κερὸν νομοσχέδιον, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπα-
ναφερθῆ καὶ νὰ ἐρισθῆ τοῦλάχιστον εἰς 50% τοῦ
ἡμερομισθίου ἐπὶ 90 ἡμέρας μετὰ τὸν τοκετόν. Ἐπί-
σης νὰ ἀναγραφῆ καὶ πάλιν εἰς τὸ Νομοσχέδιον ἢ
διαγραφεῖσα διάταξις τοῦ ἄρθρου 34 § 4 τοῦ Νόμου
5733 καθ' ἣν ἐχορηγεῖτο ἐπίδομα λοχείας καὶ εἰς
τὴν περίπτωσιν ἀποβολῆς μετὰ τὸν ἕκτον μῆνα. Δὲν
συντρέχει λόγος νομίζομεν, νὰ ἀναπτύξωμεν τοὺς κιν-
δύνους πού διατρέχουν αἱ γυναῖκες κατόπιν ἐνός ται-
ούτου κλονισμοῦ καὶ τὴν ἀνάγκην εἰδικῆς περιθάλ-
ψεως ἐπὶ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα.

IV. Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴν συμμετοχὴν τοῦ Κρά-
τους εἰς τὰς Κοινωνικὰς Ἀσφαλίσεις θέλομεν νὰ τονί-
σωμεν εἶτι διὰ τοῦ υἰοθετουμένου ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου
συστήματος τῆς ἀποχῆς τοῦ Κράτους ἀπὸ τὸν νέον
Ἀσφαλιστικὸν Ὄργανισμὸν γίνεται μία μεγάλη ἀδικία
εἰς ὠρισμένας τάξεις εἰς βάρος ἄλλων.

Ὡς γνωστὸν αἱ περισσότεραι ἐργατικαὶ τάξεις
(καπιτεργάται, μυλεργάται, αὐτοκινητισταί, ἐφημεροδο-
πῶλαι κτλ.) εἶναι σήμερον ἀσφαλισμένοι εἰς εἰδικὰ
ταμεῖα εἰς τὰ ἑποῖα συμβάλλει τὸ Κράτος, ἐμμέσως
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μὲ γενναῖα ποσά. Στεροῦνται εἰδι-
κῶν ταμείων μόνον οἱ ἀνοργάνωτοι καὶ ἀσθενέστεροι
ἐργάται, αὐτοὶ ἀκριβῶς τοὺς ὁποίους πρόκειται νὰ
συμπεριλάβῃ τὸ νέον Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλί-
σεων. Οἱ ἀσφαλισμένοι αὐτοὶ θὰ στεροῦνται τῆς εἰδι-
κῆς προστασίας πού θὰ ἔχουν οἱ ἄλλοι ἐργάται ἀπὸ
τὰ εἰδικὰ ταμεῖα, πού διατηροῦνται ὡς συμπληρωμα-
τικὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ πρέπει νὰ ἀντεπεξέρχωνται
μόνοι τῶν εἰς τοὺς ἐπαγγελματικὸς κινδύνους χωρὶς
τὴν βοήθειαν τοῦ Κράτους.

Ἡ ἀδικία αὕτη πρέπει ὅπωςδὴποτε νὰ διορθωθῆ
εἴτε μὲ συμμετοχὴν τοῦ Κράτους εἰς τὸν νέον ὄργα-
νισμόν, εἴτε μὲ εἰδικὴν μέρειμαν διὰ τοὺς μὴ ἀσφαλι-
σμένους εἰς τὰ καθ' ἕκαστον ταμεῖα ἐργάτας. Φυσικὰ

τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαιότατον καὶ ἀποτελεῖ μέρος
τῆς γενικῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους καὶ
ἔχει ἀμεσον σχέσιν μὲ τὴν καλὴν ἢ κακὴν κατανα-
μὴν τοῦ Δημοσίου πλοῦτου.

Ὅσον εἰς ἡμᾶς, φρονοῦμεν εἶτι Κράτος ὅπως ἢ
Ἑλλάς, τὸ ὅποσον ἐπὶ 100 ἔτη διέθετε τὰ 80% τοῦ
Προϋπολογισμοῦ του διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν
τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν
τοῦ δημοσίου χρέους προερχομένου κατὰ τὸ πλεῖστον
ἐκ πολεμικῶν δανείων, ἔχει καθήκον, τὴν ἐποχὴν
ἀκριβῶς πού ζητεῖ νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὴν εἰργνηκὴν
ἀναδιοργάνωσιν τῆς χώρας του, νὰ μεριμνήσῃ πρωτί-
στως διὰ τὴν ὕλικὴν εὐημερίαν τοῦ ἐργαζομένου πλη-
θυσμοῦ του, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἐξαρτᾶται ἀμέσως καὶ ἡ
ἄλλη κατάστασις τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου.

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΙ

I. Νὰ ἀφαιρεθῆ ἢ περίπτωσις γ) ἀπὸ τὸ ἄρθρον 3
τοῦ νομοσχεδίου.

II. α) Νὰ τροποποιηθῆ τὸ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου 31 ὡς
εἴη :

3) Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος κυσφορίας καὶ λοχείας
ἴσονται πρὸς τὸ μέσον ἡμερομισθίον τῆς ἡσφαλισμένης.

β) Νὰ προστεθῆ ἐδ. 4 εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον :

4) Ἐὰν μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἑοῦ μηνὸς κυήσεως
ἐπέλθῃ ἀποβολή, ἢ ἡσφαλισμένη δικαιοῦται τοῦ ὡς
ἄνω ἐπιδόματος ἐπὶ 6 ἑβδομάδας ἀπὸ τῆς ἀποβολῆς.

III. Νὰ προστεθῆ ἐν ἀκόμῃ ἄρθρον (32) εἰς τὸ
αὐτὸ κεφάλαιον.

Ἄρθρον 32. Ἐπίδομα θηλάσεως.

Ἐν περιπτώσει τοκετοῦ ἢ ἡσφαλισμένη δικαιοῦται
παρὰ τοῦ Ἰδρύματος ἡμερησίου βοηθήματος (ἐπίδομα
θηλάσεως). Τοῦτο χορηγεῖται ἐπὶ 90 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ
τοκετοῦ ἔφ' ὅσον τὸ βρέφος εὑρίσκειται ἐν ζωῇ.

IV. Νὰ προστεθῆ ἐν ἀκόμῃ ἄρθρον (34) εἰς τὸ
αὐτὸ κεφάλαιον.

Ἄρθρον 34. Αἱ δαπάναι διὰ τὰ ἐπιδόματα τοκετοῦ,
κυσφορίας καὶ λοχείας βαρύνουν ἐξ ὀλοκλήρου τὸ Κρά-
τος, ἔπερ δυνάμει Διεθνoῦς Συμβάσεως (ἄρθρον 4 ἐδ. γ'
καὶ δ' τοῦ Ν. 2773 τῆς 1/7/1928) ἔχει ἀναλάβει τὴν
καταβολὴν τῶν ἐπιδομάτων τούτων. Τὸ Κράτος θὰ πα-
ρέχῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐτησίαν ἐπιχορηγήσιν
πρὸς τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων κανονίζο-
μένην ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἀσφαλιστικῶν ὑπολογισμῶν.